STUDÁNKA

ČASOPIS FARNOSTÍ STRÁŽNICE,
PETROV, RADĚJOV A SUDOMĚŘICE

Únor
2022

**Římskokatolická farnost Strážnice
spolu s místní komunitou piaristů
ve spolupráci s Charitou Strážnice Vás srdečně zvou na**

POUŤ NEMOCNÝCH

a těch, kteří jim pomáhají

Charita Strážnice

11.2.2022

**u příležitosti svátku Panny Marie Lurdské
a Světového dne nemocných**

hlavním celebrantem a kazatelem bude

P.MUDr. Martin Uher, Ph. D.

Kněz fokolarín, lékař pracující v oblasti dětské intenzivní péče a v záchranné službě

17:00 příležitost ke svátosti smíření
17:20 modlitba růžence pod vedením zaměstnanců Charity
18:00 slavnostní mše svatá s udělováním svátosti pomazání nemocných

Zamyšlení na únor

Prožíváme dobu karnevalů – fašank, který je letos velmi dlouhý – až do 1. března.

Za normálních okolností by to byl čas plesů, zábavy a radosti. Bohužel letos nám dále řádí covid, což velice omezuje jakékoliv společné akce.

Z epidemiologických důvodů jsme museli odvolat farní a orelský Fašankový ples.

Foto z Fašankového plesu v roce 2013 a 2012

-jk-

V únoru budeme mít **Pouť nemocných v den památky Panny Marie Lurdské** 11. února. Během mše sv. bude udělována svátost pomazání nemocných. Mohou ji přijmout osoby starší 65 let i vážně nemocní, kteří se cítí v ohrožení života (např. onkologické onemocnění anebo závažná chirurgická operace...). Abychom mohli vhodně přijmout tuto svátost, je třeba se předem vyzpovídat.

Spolu z naší strážnickou Charitou zveme na tuto pouť nemocné z našich piaristických farností a jejich ošetřovatele.

Ať dobrý Pán Bůh Vám všem žehná na ten poslední zimní měsíc.

o. Robert, o. Dawid a o. Lukáš – piaristé ze Strážnice

Svátost pomazání nemocných

Každoroční památka P. Marie Lurdské - 11. únor - je také Světovým dnem nemocných. Poutní mše sv., slavena tento den v našem kostele, je spojena s udělováním svátosti pomazání nemocných.

Poslední pomazání nebo pomazání nemocných?

Mezi lidmi občas panuje strach z této svátosti. *„Kněze nevolejte, ještě neumírám!“* nebo *“farář špatně pomazal, pacient přežil” :-).* Podobná zvolání uslyšíme tam, kde se svátost nemocných prezentuje jako „poslední pomazání“.

Starší název *poslední pomazání* neznamenal v minulosti, že tato svátost patří pouze umírajícím nebo to, že se této svátosti užívá pouze tam, kde už lékař konstatuje malou nebo dokonce žádnou naději na uzdravení. Šlo o číselné označení další (poslední) svátosti, při které se užívá oleje. Sv. olejem se mažou děti u křtu, poté se olej užívá při biřmování, kněžím se jím při svěcení mažou dlaně, biskupům hlava, a konečně - ruce a čelo nemocným).

Kdo tuto svátost ustanovil a kde o ní v Písmu sv. čteme?

Ježíš myslel na trpící, a proto ustanovil zvláštní svátost – pomazání nemocných. Účelem tohoto svátostného znamení bylo posvětit utrpení věřících, očistit je od hříchu, a kdyby to bylo k prospěchu jejich duše nebo jejich drahých, i uzdravit je. Apoštol Jakub píše o této svátosti: *„Je někdo z vás nemocen? Ať zavolá starší církve, ti ať se nad ním modlí a potírají ho olejem, ve jménu Páně. Modlitba víry zachrání nemocného, Pán jej pozdvihne, a dopustil-li se hříchů, bude mu odpouštěno“ (Jk 5, 14-15).*

Jak se na přijetí této svátosti připravit?

Přípravou je rozhodnutí, že svoji nemoc či stáří chci nést s Kristem a toužím po jeho blízkosti a po pomoci jeho milosti. Před přijetím svátostného pomazání má věřící přistoupit ke svaté zpovědi (nemusí přímo v ten den, ale v blízkém čase). Jedná-li se však o náhlý stav, ve kterém se postižený nemůže zpovídat, ale je zřejmé, že po svátosti touží, může mu být knězem udělena. V takovém případě je samotná svátost spojena s odpuštěním hříchů.

Komu je tato svátost určena?

Vážně nemocným jakéhokoliv věku, a umírajícím. Příhodná doba pro její přijetí je už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří. Tuto svátost můžeme přijmout i vícekrát ve svém životě. Pomazání má přece nemocného posílit a zachránit. Křesťan může požádat o svaté pomazání, kdykoliv těžce onemocní (míra závažnosti nemoci se posoudí bez zbytečné úzkostlivosti), a stejně tak, když se nemoc zhorší. Také je vhodné přijmout tuto svátost před závažným lékařským zákrokem (operací), je-li příčinou této operace nebezpečné onemocnění, nebo před obtížným porodem. Svátost nemocných je možno udělit též starým lidem, jejichž síly značně ochabují, i když není přímo vidět nějaká nebezpečná nemoc (od 65 let). Nikdy se nemá přijetí pomazání nemocných zbytečně oddalovat.

Kdo uděluje svátost nemocných?
Tuto svátost mohou udělovat biskupové a kněží. Používají k tomu *olej nemocných,* který světí každý diecézní biskup pro svou diecézi na Zelený čtvrtek.

Když se tato svátost uděluje doma
Pokud máme doma nemocného upoutaného na lůžko, je nanejvýš vhodné mu nabídnout návštěvu kněze. V tom případě je dobré v blízkosti postele nemocného nachystat stolík (stůl) s čistým bílým ubrusem, na něm kříž se svící, a sklenici s vodou. Čistá voda se chystá proto, aby nemocný mohl po přijetí svatého přijímání zapít jej čistou vodou, aby mu nezůstávalo v ústech. Staří lidé totiž mívají často sucho v ústech.

Když jsem hospitalizován v nemocnici
V každé nemocnici je člověk pověřený službou *nemocničního kaplana.* Jedná se buď přímo o kněze, nebo i o laika, který působí na základě pověření daného svou církví a smlouvy s nemocnicí. Pomocí pastoračního rozhovoru napomáhá nemocnému k přijetí obtíží souvisejících s nemocí a utrpením a k smíření se sebou samým, s druhými lidmi, s Bohem. Kaplan také zprostředkovává (jedná-li se o nesvěcenou osobu) setkání s knězem, který rád udělí potřebné svátosti.

Nemocniční kaplan neprovádí žádnou náboženskou agitaci a nikdy nenabízí pacientům zázračné uzdravení!
Kontakty na nemocniční kaplany naleznete na webových stránkách http://kaplan-nemocnice.cz/, nebo u ošetřujícího personálu. Je také možnost přímo volat do místní farnosti, ve které se nemocnice nachází.

Foto Pouť nemocných 2011 –jk-

Co ještě říci?
Prosba o uzdravení není na Bohu vynutitelná. On nikdy nedopouští, abychom byli zkoušeni nad naše síly. Jde především o naši nesmrtelnou duši a tu Bůh především zasahuje. Není však křesťanské říci: hlavně duše, tělo není důležité. Křesťan je povinen dbát také o své tělo a rovněž je kvalifikovaně léčit. Kněz není žádný léčitel, ale ten, který svátost z moci kněžského svěcení zprostředkovává. Bůh vždy uzdravuje člověka (celého), nikoli nemoci. Jestliže Ježíš léčil hojně během svého pozemského putování, nyní rovněž uzdravuje, neboť je *s námi po všechny dny až do skonání světa,* a stále volá (i skrze církev) *pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte*. KB

Uzdravení nemocných, oroduj za nás

Neodmyslitelnou součástí strážnické srpnové pouti je sobotní průvod ulicemi města za zpěvu *Kde v údolí ku řece, tzv. Lurdského Ave,* jehož text najdeme v upravené verzi v kancionálu pod číslem 811 *Slyš, jaký to nad řekou...*
Asi si málokdo v té chvíli uvědomí, že se tímto zpěvem přidáváme k 5 milionům poutníků z celého světa, kteří Lurdy každoročně navštíví (což je více poutníků než do Říma či Jeruzaléma). Kromě osobních aut sem přijíždí ročně 2000 leteckých speciálů a 720 mimořádných vlaků.
To, co mnohé nejvíce přitahuje do Lurd, je léčivý pramen a zázračná uzdravení. Často se přehlíží, že nejzázračnějším uzdravením je uzdravení duše. Zázračný pramen je požehnaný prostředek. Mnozí poznávají, že důležitější je uzdravení duše než uzdravení těla. Obojím způsobem vede Panna Maria Lurdská ke Kristu, kterému vždy nechává přední místo. I k uzdravování tam dochází častěji při požehnání Nejsvětější svátostí. Lékařsky bylo uznaných 2000 zázračných uzdravení.
Při posuzování hodnotí komise splnění následujících hlavních kritérií: uzdravení musí být náhlé, trvalé, musí od vyzdravění uběhnout minimálně 6 let. Nemoc musí být těžká, život ohrožující, nebo nevyléčitelná. Musí být organického, ne funkčního charakteru.

Ve špinavé jeskyni, užívané k houfování a napájení vepřů, zažila 11. února roku 1858 mladá francouzská venkovanka Bernadeta Soubirousová první z osmnácti zjevení výjimečně krásné Paní v bílé říze s modrou šerpou a se zlatými růžemi na nohou.
Lurdský pramen vytryskl až poté, co Bernardeta na pokyn Panny Marie v označeném místě vyhrabala holýma rukama hlínu, aby se napila a umyla. Všimněme si skrytého požadavku víry. Bernardeta věděla, že tam studánka nebyla a přece dělala, co jí bylo řečeno, včetně umytí spíše blátem než vodou. Zde bylo 25. 2. naznačeno, že se má vody s vírou užívat k pití a k omývání.
O měsíc později, 25. 3. 1858, se Paní z Massabielle představila, jak bylo již opakovaně požadováno. Řekla: "Jsem Neposkvrněné Početí.” Tento její titul byl církví přijat o necelé čtyři roky dříve prohlášením článku víry o Neposkvrněném početí Panny Marie a zakotven v názvu slavnosti 8. 12. V Lurdech vidíme potvrzení tohoto dogmatu, které zároveň sloužilo Bernardetě, neznalé ani významu slova početí, k potvrzení její hodnověrnosti.
Poslední zjevení se uskutečnilo 16. 7. jako vždy s růžencem v ruce.
Možná se do Lurd nikdy osobně nedostaneme. Možná už jen stěží se dostaneme na sv. Hostýn. A někteří už ani to ne. Maria, naše Matka, to dobře ví, a tak jako tehdy k Alžbětě, pospíchá dnes na pomoc právě nám-mně, tobě, všem.
Nad dveřmi pátera Pia byla slova: „*Maria je důvod vší mé naděje.*" Páter Pio důrazně doporučoval: „*Modlete se růženec a modlete se ho vždy, kdy jen můžete.*" Jedna osoba vydává svědectví: „*Vždy jsme ho viděli s růžencem v ruce - v klášteře, na chodbách, na schodech, v sakristii, v kostele, dokonce i v krátkém intervalu, když šel do a vycházel ze zpovědnice.*" Další osoba dodává: "*Když na konci už s námi nemohl mluvit, řekli jsme mu naše prosby. Požádali jsme o pomoc. A udělal jen to, že nám vždy ukázal růženec.*" KB

Když Bůh zvítězí v srdci člověka - svědectví

Na svou první zkušenost s mocí svátosti pomazání nemocných si vzpomínám ještě na začátku mojí praxe zdravotní sestry. Pracovala jsem na dětské ambulanci a ve volném čase jsem přicházela ošetřovat sousedku, která bojovala se zákeřnou rakovinou. Rakovina jí postupně znetvořila tvář, její tělo slábla a za několik měsíců ležela na smrtelné posteli. Věděla jsem, že dlouhé roky nebyla u svaté zpovědi, a proto jsem se modlila, aby nezemřela bez svátostí.

Modlila jsem se, aby nezemřela bez svátostí

Jednou, když jsem jí přišla píchnout injekci, přitáhla mě k sobě, a přestože mluvila jen s velkými obtížemi, velmi jasně mě požádala, abych přivedla kněze. Na tuto chvíli jsem toužebně čekala. Přivedla jsem k ní kněze a byl to opravdu čas milosti – jakoby zázrakem neměla žádné bolesti, přijala svátost smíření i pomazání nemocných a za týden tiše překročila práh věčnosti. Díky této zkušenosti jsem postupem času našla své povolání v geriatrii a paliativní péči. A mám mnoho zážitků, kdy se svátost pomazání nemocných stala *ne posledním pomazáním, ale uzdravujícím.* *ZH*

Velká slza - svědectví

Rád poslouchám vyprávění starších kněží. Zvláště ta, která se týkají svátostí. Jednou jsou to úsměvné příběhy o tom, jak křtili romského chlapce jménem Vinnetou (na přání tatínka), podruhé jaké vedli zápasy o své kněžství v minulém režimu, ale nejpůsobivější jsou vždycky ta, kde se jako kněží dotýkali Božích tajemství.

Nebylo pro ně lidsky snadné zaopatřit a vyzpovídat učitele, jehož žáky byli ještě jako malí špunti (velká úcta vůči představeným), nebo posloužit svátostí umírajícímu řediteli, který jim dělal problémy a nedal doporučení k dalšímu vzdělání, protože neměli vyřešenou tzv. náboženskou otázku. V těch chvílích si nejvíce uvědomovali svoji kněžskou identitu a vždy v nich zvítězila touha po spáse duší než bolavé rány minulosti.

Slyšel mě a k mojí modlitbě se přidal.

Jeden příběh za všechny:

Ještě jako mladý kněz jsem byl kaplanem v jedné početnější městské farnosti. Žeň byla hojná, dělníků málo. Proto jsem se svým děkanem měl vždycky co na práci – ranní mše, vyučování ve škole, úřední hodiny ve farní kanceláři, příprava snoubenců atd. Jednou zvoní na faře telefon. Z druhé strany se ozve truchlící žena, že ať neprodleně přijedu – manžel umírá. Řekl jsem, že přijdu hned, jak to bude možné. A skutečně – utíkal jsem k nemocnému, co mi síly stačily. Zvoním na domovní zvonek jak o život (a vlastně o život šlo). Otevírá mi nejspíš dcera. Vstupuji do pokoje. Manželka sedí vedle postele umírajícího a pláče. Nestihl jsem to. Bylo pozdě. Pán byl několik chvil po smrti. Jsem tady ještě k něčemu platný?

Tehdy, v té chvíli, jsem si vzpomněl, že nás učili, že se můžeme modlit kající žalm a zástupně za mrtvého vzbudit lítost. Manželka právě zesnulého mi uvolnila místo a já nyní seděl u lůžka. Začal jsem polohlasem říkat kající žalm. Citoval jsem zpaměti. A když jsem dopovídal poslední větu příslušného žalmu, nevěřil jsem svým očím. Pod očima muže se vyronila velká slza. Slyšel mě a k mojí modlitbě se přidal.

KB

FARNOST STRÁŽNICE

Svaté přijímání na ruku

Milí farníci,
většina z nás byla zvyklá přijímat Tělo Páně do úst. Nyní prožíváme pandemii a musíme se tedy všichni naučit i druhý způsob přijímání, a to na ruku.

Správný postup:
- v lavici si vydezinfikuji ruce
- s metrovým odstupem v řadě přicházím k podávajícímu s respirátorem na tváři
- těsně před podávajícím sundám respirátor
- nyní postup pro praváky (leváci zvolí opačnou ruku): **pravou ruku vložím pod levou**
- snažím se vyrovnat levou dlaň, aby hostie nespadla
- jakmile podávající vloží do levé dlaně hostii, pravou rukou vyzvednu hostii z levé ruky a vložím do úst, hostii si nikam neodnáším
- nasadím respirátor a odcházím na své místo

Pokud mám ruku zaneprázdněnou (opírám se o hůl, držím dítě, někoho vedu nebo mám úraz na ruce...), nebojím se přijímat přímo do úst. Podávající si před podáváním dezinfikují ruce.

Snažme se tento úkon konat důstojně a s úctou, vždyť přijímáme samotného Pána Ježíše.
Tak jako kněz pečivě dbá, aby v misce nezůstaly drobečky proměněného Těla, je třeba, aby i věřící po přijímání zkontrolovali své dlaně, jestli tam nezůstal malý úlomek. Pokud ano, pak je třeba ho nabrat konečkem prstu a také přijmout.

Otec Robert

Povánoční poděkování

Skončily nám vánoční svátky, k jejichž pěknému prožití jistě přispělo i slavnostní prostředí v kostele.
Děkujeme panu **Jaroslavovi Michnovi** za vánoční stromečky, které pro náš kostel zajistil a **rodině Můčkové,** která darovala vysokou jedli.
Také velký dík patří všem úklidovým skupinám. Jejich práci „spotřebováváme“ všichni, a to nejen o Vánocích. Jejich vytrvalá pravidelná práce nám zajišťuje hezké prostředí k modlitbě a dává též svědectví o tom, že jsou u nás ochotní a pracovití lidé. -hc-

FARNOST RADĚJOV

Koledování po dědině 25. 12. 2021

Každý rok na Boží Hod vánoční (kvůli pandemii se tato sbírka v roce 2020 nekonala) v podvečer se vydávají ochotní zpěváci, zpěvačky, hudebníci, nadšenci na koledu po Radějově. Radějov je rozdělený tak, aby ho tři skupiny obešly celý. Součástí koledy je zpěv, vinšování, dobré oblečení a nadšení.

Po roční pauze jsme se těšili na koledy a atmosféru, která je nenahraditelná a tento rok podpořená o sněhovou nadílku. Děkujeme všem koledníkům i dárcům, Pán Bůh zaplať. A těšíme se, že i přes těžkou dobu se opět sejdeme na koledě v tomto roce 😊 LP

Sbor s cimbálovou muzikou Včelínek

Před každými Vánoci máme všichni hektické období v zaměstnání, v domácnosti. A do toho přichází zkoušky sboru. Většinou my zpěváci a hudebníci trochu „brbleme“, ale pak když to není, tak nám to chybí. O to více jsme si to užili tento rok a doufáme, že jste to cítili i vy, posluchači. A slibujeme, že se nás jen tak nezbavíte a budeme zpívat s radostí i nadále.

FARNOST SUDOMĚŘICE

Velmi se z toho radujte, moji bratři, když se octnete ve všelijakých zkouškách. Víte, že zkouška vaší víry vede k vytrvalosti. S vytrvalostí ať je spojeno dílo dokonalé, abyste byli dokonalí, nic vám nescházelo a v ničem abyste nezůstávali pozadu. Když je někdo z vás pozadu v moudrosti, ať prosí Boha, a bude mu dána, protože (Bůh) všem dává štědře a bez vyčítání. Jen ať prosí s důvěrou a vůbec nepochybuje! Neboť kdo pochybuje, podobá se mořskému vlnobití: vítr jím zmítá sem a tam. Takový člověk se nesmí domnívat, že něco od Pána dostane. Jak 1,1-11

… a ještě malé ohlédnutí za jesličkami.

Vánoční období skončilo a trochu je nám i líto, že už je po svátcích. Přece jsme více cítili Boží blízkost a také vztahy mezi lidmi vyžadovaly radost. Nechceme být smutní. I každý den mohou být Vánoce. Kristus je tady a v našich srdcích mohou zůstat jesličky. Ty viditelné máme u nás v Sudoměřicích kromě u kostela ještě u tzv. statku, který patří k nejstarším stavením u nás v obci. Jesličky jsou jedním ze symbolů Vánoc a existují i relikvie jesliček v Římě, které mají hodně společného s naším národem. Můžeme je vidět jen o vánočních svátcích v bazilice Santa Maria Maggiore (taky Chrám Panny Marie Sněžné). Jsou uložené v drahocenném křišťálovém relikviáři v kryptě pod hlavním oltářem. Nevíme s definitivní jistotou, jestli dřevěné fragmenty 5ks, skutečně pocházejí z jesliček právě narozeného Mesiáše. Je však historicky doložené, že zachovalé části byly podstavcem hliněných jesliček, jaké používaly palestinské matky. Pod mikroskopem je poznat, že pocházejí z časů Ježíše Krista. Jsou vyrobené z červeného javoru, který tehdy rostl v Izraeli. Jsou uctívané od 6. st. a do Říma se dostaly z Jeruzaléma. Kvůli válce je dal papež Teodor převézt do Vatikánu, do kostela, který je zasvěcený Boží Matce. Od 8. st. všichni papežové usilovali o to, aby místo uložení relikvií z Ježíšova dětství bylo nádherně vyzdobené a staly se uctívanými a hojně navštěvovanými. Při nebezpečí, epidemiích se zde konala procesí a papežové prosili o pomoc Boží Matku. Např. Lev X. (1513-1521) v krizi s Martinem Lutherem opustil v zimě Vatikán a šel bosý do baziliky S. M. Maggiore prosit o pomoc a posilu. Také sv. Pius tady sloužil na Štědrý den mši. Jako ubohý pastýř. Sv. František z Assisi předvedl na Vánoce 1223 jesličkové hry a následně dal papež Mikuláš zhotovit sochy, jak je známe dnes. Nechyběl prorok Izajáš ani král David. A jaký je ten význam pro naši zem? O životě sv. Cyrila čteme: „Papež Hadrián II. položil slovanské bohoslužebné knihy na hlavní oltář u jesliček a požehnal je za přítomnosti sv. Cyrila a Metoděje. Zpíval nad nimi a schvaloval jejich liturgii.“ Závěrem mohu říci, že při Ježíškových jesličkách se rodila naše nová křesťanská a národní budoucnost. JP. Zdroj: V. Judák

Z vánočního koncertu Slovácké kapely Romana Horňáčka 27.12.2021

Tříkrálová sbírka

V letošní Tříkrálové sbírce, kterou organizovala Charita ČR,byla v Sudoměřicích vybrána částka 50 141,- Kč a 7,5€. Organizátoři děkují koledníkům a Vám všem, kteří jste přispěli na dobrou věc. 👍

Fašankové luštění

Asi každý má někdy pocit, že nemá moc schopností, že dokáže jen směšně málo....
Ale nabídneme-li Bohu aspoň to, co máme, budou se dít divy! Pán Ježíš nám to už ukázal. Stačilo mu jen – viz tajenka.

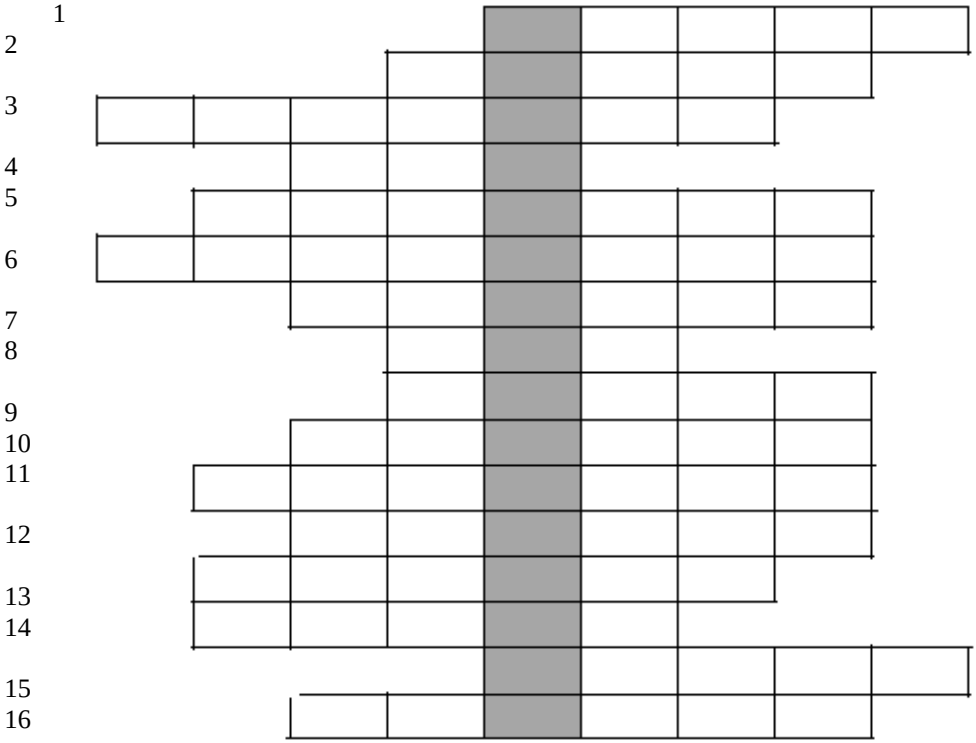

1 – co teče středem Radějova, 2 – jaké i/y se píše v příjmení otce Davida, 3 – farnost s kostelem sv. Bartoloměje, v níž působí strážničtí piaristé, 4 – genius barokní hudby Johann Sebastian, 5 – fašankové pečivo, 6 – krojovanou chasu tvoří družičky a ….. 7 – křestní jméno představeného strážnické komunity piaristů, 8 – „Velebí má duše Pána a ..... duch jásá v Bohu“(Lk1,47), 9 – příjmení nejnovějšího člena strážnické komunity piaristů, 10 – „Ženo, ještě nepřišla má.....“(J2,4), 11 – ať neví levice, co dělá ……, 12 – den, kdy je v Sudoměřicích mše sv. v 10,30 hod, 13 – naše obec, kde je potřeba opravit střechu na kostele, 14 – tatínek Panny Marie, 15 - podpěra, se kterou začal chodit otec Jacek po operaci nohy, 16 – pod kostelem Panny Marie je ....

-hc-

Příspěvky farníků

Stařeček, ministranti a jiné příhody

vzpomínkový cyklus nejen o strážnickém kostelníkovi Vaštíkovi

Část 27 : **Mamka v nemocnici**

A toš bylo to tehdá, dyž sem měl asi tak rok před vojnů. Moja mamka mě řekla, že mosí jít na delší dobu do nemocnice. Měla kdysi dávno tuberkulózu plic a to sa mosí pořád kontrolovat a nekdy aj přeléčit, aby sa to snáď nevrátilo. Tento samý problém měl aj kostelník František Polster. A tak sa vlastně obá léčili v nemocnici v Kyjově na plicním oddělení. Samozřejmě ho v kostele zastupovál můj stařeček. Šak aj kdo iný. Doma nám bylo po mamce smutno a velice nám chyběla. I když to taťka všecko zvládál sám, tak to pořád nebylo ono. Nekdy v noci, dyž sem sa obudil a viděl mamčinu postel prázdnů, tak sem si aj pobečál. Dycky jsem sa velice těšíl na nedělu, až pojedu za mamků na návštěvu. Nemohl sem sa ani dočkat. Nebylo to daleko a tak jsem jezdíl na Pionýře. To byl dárek od stařečka ke svatému biřmování, protože byl mojím kmocháčkem. On snáť asi věděl, že ho budu jednů potřebovat.

Dyž sem tam dojél, tak sem většinů našel mamku venku, jak sedí na lavečce s Františkem Polsterem. Nahlas sa spolem modlili a potom probírali různé duchovní věci. Byli do teho tak zabraní, že si nekdy ani nevšímali, že su tam aj já. Když mňa konečně uviděli, tak sa smáli a měli dobrů náladu. Kdybych jich neznál, tak bych si myslél, že si tam vykládali nejaké vtipy. Vůbec nevypadali, jak nemocní. A šak to bylo aj dobře.

Dyž potom mamka dojela dom, tak byla úplně inačí. Zaséj byla doma pohoda a veliká sranda, kerů ona nikdy nepokazila. Každý deň chodila do kostela na mšu svatů, protože to jí v nemocnici velice chybělo. Rád sem za ňů chodíl, třeba si enom tak povykládat. Protože jak říkala, měla od Františka za tů dobu slušné náboženské znalosti, kerých on měl tolik, že jich mohl rozdávat. A také to dělál. Mě zas ona velice pomohla, protože mě dokázala dycky a ve všeckém dobře poradit. A eště dneskaj si to velice dobře pamatuju.

Potom dyž sem o tem trochu přemýšlál, tak sem zjistíl, že i když sa mě to zdálo všecko ze začátku špatné, tak to skončilo lepší, jak sem si dovédl představit. A určitě to bylo tým, že sme sa za mamku každý večér všecí doma modlili. L. Král

Úmysly apoštolátu modlitby - únor

Úmysl papeže: Za řeholnice a zasvěcené ženy
Modleme se za řeholnice a zasvěcené ženy; plni vděčnosti za jejich poslání a odvahu jim vyprošujme, aby i nadále nacházely nové odpovědi na výzvy naší doby.
Národní úmysl: Za zimní olympijské hry
Modleme se, aby konání zimních olympijských her přispělo ke skutečnému rozvoji lidských práv v Číně.

Knihovna křesťanské literatury

Spolkový dům, Masarykova 370, Strážnice, vám nabízí z nových knih:

Odpoledne křesťanství – Tomáš Halík

Podtitul – Odvaha k proměně

Kniha Odpoledne křesťanství pojednává o proměnách víry v lidských životech i dějinách. Současnou krizi církve představuje autor jako přechod do nové etapy dějin křesťanství. Předkládá vizi křesťanství budoucnosti.

Doktor Moscati - Beatrice Immediata

Podtitul – Svatý lékař z Neapole

Josef Moscati *1880-1927* se nedožil ani své padesátky, ale nesmazatelně se vepsal do paměti celé Neapole a svým působením si vysloužil přezdívku „lékař chudých“. Medicína byla pro něj posláním. K jeho hrobu v kostele Gesu Nuovo v Neapoli nepřestávají proudit poutníci z celého světa. V roce 1987 jej papež Jan Pavel II. Zapsal do seznamu svatých.

Těšíme se na vaši návštěvu

Provozní doba: pondělí a středa 9,30 - 11,00 a v úterý 16,00 - 17,00

Okénko Rodinného centra

RADOSTNĚ DO POSTNÍ DOBY

Sobota **26.února** v 19 hodin - beseda nejen o knize

PLÁTNO Z TURÍNA

s autorem P. Zdeňkem Jančaříkem SDB

Neděle 27.února - 10,30hod rytmická mše sv. pro rodiny a za rodiny.

Kazatel P. Z. Jančařík SDB.

Kdo rádi zpíváte, přidejte se - zkouška v 9,45 hod v chodbě, hudeb. nástroje vítány.

Písničky: Připravujte cestu, Naplňuj mne Duchem svým, Máš v duši píseň, Den jak den, Boží Synové

Kontakt:B.Bučková,mob.603240533, ww.straznice.dcpr.cz,facebook

Okénko do strážnické charity

Charita Strážnice

Milí čtenáři Studánky,

chtěla bych Vás touto cestou informovat o průběžných výsledcích Tříkrálové sbírky v roce 2022. Průběžných píšu proto, že přispět do Tříkrálové sbírky je stále možné formou **bezhotovostního převodu a to až do 31. 1. 2022.** Proto i výsledky sbírky se mohou ještě měnit, až do konečné uzávěrky.

Fyzické koledování i umístění statických kasiček je však již ukončeno a celkový **prozatímní výtěžek tak činí 294.904,- Kč.**

Chtěla bych tedy touto cestou moc poděkovat Vám všem, kteří jste otevřeli svá srdce a do Tříkrálové sbírky přispěli svým finančním darem. Také velice děkujeme za nezištnou pomoc v průběhu Tříkrálové sbírky všem koordinátorům a dobrovolníkům, kteří přispěli svým úsilím na dobrou věc. Jen s vaší ochotou lze sbírku realizovat, proto jsme všem, kdo se na jejím průběhu jakkoliv podíleli, velmi vděční.

Výsledky tříkrálového koledování 2022:

Obec	míst	Vybráno v Kč	Ostatní měny	Celkem v Kč
Strážnice	26	140 007	0	140 007
Petrov	6	31 137	+ 50 € (= 1 221 Kč)	32 358
Radějov	2	15 304	0	15 304
Rohatec	4	45 811	0	45 811
Sudoměřice	12	50 141	+ 7,5 € (= 183 Kč)	50 324
Online kasička	----	11 100	0	11 100
CELKEM	**50**	**293 500**	**+ 57,5 € (= 1 404 Kč)**	**294 904**

Výsledek sbírky nás moc potěšil. Protože jsme nakonec s ohledem na zdraví koledníků a dárců zvolili variantu, kdy koledníci nechodili dům od domu, a zopakovali jsme loňskou podobu sbírky, očekávali jsme také podobné výsledky, což se nám potvrdilo. Vybralo se sice o 14.965,- Kč méně než v roce 2021, ale v dnešní těžké době, kdy je spousta lidí bez práce a potýkáme se s velkou ekonomickou krizí, je tento výsledek pochopitelný a velice nás těší, že se i přesto našla spousta lidí, kteří jsou stále ochotni přispět na pomoc potřebným.

Z výtěžku plánujeme v co nejvyšší míře pomoci lidem v nepříznivých sociálních situacích, kteří se nacházejí v našem regionu působnosti. Jedná se především o podporu sociálně slabých rodin i jednotlivých osob, maminek samoživitelek a lidí bez přístřeší.

Dále bychom chtěli finančně podpořit naši terénní službu Sociální rehabilitace TERES, kterou se doposud nezdařilo zařadit do Základní sítě sociálních služeb, a nemáme tedy na její provoz dostatečné finanční prostředky, přestože služba je v našem regionu jediná, která pracuje s osobami s duševním onemocněním v domácím prostředí. V loňském roce jsme dokonce museli provoz této služby z důvodu zvýšeného zájmu a velké potřebnosti rozšířit.

Také Sociálně terapeutická dílna Kotva, která je naší ambulantní službou pracující s osobami s duševním onemocněním, by se bez podpory z TKS neobešla. S nedostatečným financováním tohoto projektu se potýkáme již několik let. Do roku 2018 byla její činnost plně hrazena z Evropského sociálního fondu, ale po přechodu na model financování s příspěvkem obcí našeho regionu, se finanční podpora průběžně snižuje. Protože ale vidíme stálou potřebu tuto službu udržet se stávající kapacitou, musíme její provoz dofinancovávat, což je v době, která nepřeje pořádání benefičních akcí a prodeji výrobků klientů, velmi obtížné.

Pokud nám to finanční situace umožní, chtěli bychom také sjednat podporu pro naše Chráněné dílny, které se potýkají již dva roky s vládními omezeními prodejů výrobků na jarmarcích a veletrzích. V současné době jsme rádi, že se nám provozně daří udržet si naše stávající pracovníky bez nutnosti snižování jejich stavu. Pro mnohé z nich by takové opatření bylo velkým ohrožením, hlavně z důvodu, že se ve všech případech jedná o osoby se zdravotním postižením, pro které je chráněný trh práce mnohdy jedinou možností, jak najít své uplatnění. Scházejí nám tak finanční prostředky na obnovu zařízení Chráněných dílen. Jedná se především o technické vybavení šicí a dřevařské dílny, které podléhá zubu času a je potřeba jej vyměnit za funkční a pro zaměstnance bezpečné pracovní nástroje.

Závěrem bych chtěla ještě jednou všem moc poděkovat za dosavadní přízeň a podporu. Pokud se Vám naše práce i záměry využití líbí a rozhodnete se, že nás chcete dodatečně či znovu podpořit, je to stále možné formou **ONLINE** kasičky na webu Tříkrálové sbírky a to celoročně. **Dále je také možné do 31. 1. 2022 přispět naší Charitě Strážnice bezhotovostním převodem na číslo účtu 66008822/0800 s variabilním symbolem 777970062**.

DĚKUJEME VÁM!!!

Za Charitu Strážnice
Marie Štípská, ředitelka

Nejen pro děti

NAŠE NEDĚLE

Spoj čarou části vět podle pravdy.

V neděli — se nedělá.

uklízíme celý dům.

Nesmíme zapomenout na — Pána Boha.

slevy, akce, výprodeje.

Každou neděli chodíme — do kostela.

na ryby místo mše svaté.

Je to den — odpočinku.

dohánění práce, kterou jsme neudělali přes týden.

Chodím — si povídat k babičce a dědovi.

si hrát na PC do svého pokoje, když přijde babička a děda.

Jak vypadají tvoje čáry?

Rovné? To je v pořádku, neodbočuješ z cesty, která se líbí Pánu Bohu.

Zakroucené? Pozor! Světit neděli přikázal Bůh lidem. Prospívá to duši i tělu. Šest dní pracuj, ale sedmý odpočívej! Je to den pro Boha, rodinu a přátele.

Vydává ŘKF Strážnice, Radějov, Sudoměřice pouze pro vnitřní potřebu farností. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky zkrátit. Děkujeme všem přispěvatelům.
Vychází 30.1.2022, náklad 630 kusů, příští číslo vyjde 27.2.2022, uzávěrka příspěvků je 18.2.
Tisk: Tiskárna Sukupovi. Své náměty a připomínky můžete odevzdat v sakristii či zaslat na: nase.studanka@seznam.cz . Webové stránky: www.piaristestraznice.cz
Farnost Strážnice - číslo účtu 1443772389/0800, VS 1819
Farnost Radějov - číslo účtu 1443763319/0800
Farnost Sudoměřice - číslo účtu 6132491339/0800.